

Andrzej Marcinkowski

Czy będzie skuteczne uzupełnienie -
na wezwanie sądu II instancji, lecz
po terminie miesięcznym od
doręczenia orzeczenia z
uzasadnieniem - kasacji, w której nie
przedstawiono okoliczności
uzasadniających jej rozpoznanie?

Palestra 48/3-4(543-544), 205-206

2003

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

**PYTANIA
I ODPOWIEDZI
PRAWNE**

Andrzej Marcinkowski

Czy będzie skuteczne uzupełnienie – na wezwanie sądu II instancji, lecz po terminie miesięcznym od doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem – kasacji, w której nie przedstawiono okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie?

Środowisko adwokackie zgodnie prezentuje opinię, że rygoryzm przepisów dotyczących kasacji jest nadmierny, a praktyka wynikająca z orzecznictwa Sądu Najwyższego w stosowaniu odnośnych przepisów proceduralnych jest przesadna. Opinia taka jest dostrzegalna nie tylko wśród adwokatów i radców prawnych, ale również wśród społeczeństwa, które w tym przesadnym rygoryzmie dopatruje się ograniczeń w dostępie do sądu oraz naruszenia standardów państwa prawa. To przekonanie społeczne dotyczy w szczególności ograniczenia rodzaju spraw, które mogą być kwestionowane kasacją (art. 392¹ k.p.c.), a także wstępnej selekcji w postaci przedsądu (art. 393 k.p.c.).

Analizując roczniki statystyczne przedwojenne i aktualne zauważyć można, że przed wojną w Sądzie Najwyższym pracowało 74 sędziów, a w 2001 r. 79 sędziów. Ilość rozpoznanych spraw przed wojną była większa, niż teraz, przy czym obecnie większość spraw załatwiana jest w tak zwanym przedsądzie jednoosobowo i z uzasadnieniem z reguły mieszczącym się na jednej stronie. Biorąc pod uwagę przedwojenne wyposażenie Sądu Najwyższego i obecne w postaci elektrycznych maszyn do pisania, kserokopiarek, komputerów itp., a także instytucji asystentów sędziego, porównanie zdecydowanie wypada na niekorzyść terażniejszości. To zjawisko dotyczy nie tylko Sądu Najwyższego, lecz całego wymiaru sprawiedliwości. Dysproporcja ta jest zauważalna i budząca zastanowienie.

Przechodząc od tej dygresji do zadanego pytania, stwierdzić trzeba, że odpowiedź będzie negatywna. Sąd Najwyższy bowiem w postanowieniu z 20 lutego 2001 r. II UKN 761/00 (ogł. OSNAPiUS 2002 r. nr 22, poz. 559) stwierdził, że:

„Kasacja, w której nie przedstawiono okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie (art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c.) podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna, a uzupełnienie tego braku, nawet na wezwanie sądu, po upływie terminu do wniesienia kasacji jest nieskuteczne”.